

[Gert Petersen.]

Hvorfor man i øvrigt har fremsat forslaget — det kan jo ikke være for at give miljøministeren anledning til at holde en god tale — kan man jo nok spørge sig selv om. Jeg gætter på, at det er ud fra en betragtning om, at jo vildere det kan blive, jo bedre er det, jo mere frit alting kan vokse og gro, krattet kan brede sig, junglen kan brede sig over landet, jo bedre vil det være for dem, der er stærke nok til det, for de skal såmænd nok klare sig, og så går det ud over alle de andre.

Sagen er nemlig den, at i et så kompliceret samfund som vores — og det gælder ikke bare specielt det danske, det gælder alle moderne industrisamfund — er det ganske enkelt en nødvendighed at have en planlægning. Det er en nødvendighed af hensyn til naturen og af hensyn til menneskene og deres samværsmuligheder, af hensyn til økonomien og udbygningen af hele samfundet. Giver man afkald på det, udvikler tingene sig alligevel, men så er det de stærkeste, som går af med sejren i den indbyrdes konkurrence, som kommer.

Det er naturligt, at i den overgangsperiode, hvori vi lever, rummer disse planlægningslove visse fejl til at begynde med. Man skal arbejde sig ind, de skal tilpasses. Jeg har ikke det mindste imod, at vi trimmer by- og landzoneloven én gang til — det gjorde vi sådan set også sidste år, og det kan vi da gøre igen, det kan for så vidt ikke gøres hyppigt nok — men at afskaffe den ville være at udlevere Danmark til jungleloven, og det er fuldkommen utænkeligt, at socialistisk folkeparti skulle gå med til noget sådant.

Jeg har den store fornøjelse at kunne konstatere, jeg kommer lidt sent her i tale-rækken, at det er åbenbart utænkeligt, at folketingets flertal går med til sådan noget. Det er jeg meget glad for at erfare.

Honoré (KrF):

Den ophævelse af by- og landzoneloven, som fremskridtspartiet har fremsat forslag om, kan kristeligt folkeparti ikke gå med til, men vi vil gerne medvirke til forbedringer af loven.

Vi ønsker at bevare og udbygge vore landsbysamfund ved en planlægning og ikke

blot ved en så restriktiv politik, som by- og landzoneloven lægger op til. Vi kan ikke bevare vore landsbyer som museumsgenstande, som storbyernes frustrerede mennesker kan rekreere sig i i deres fritid. Vores landsbysamfund er et organisk hele, som må kunne udvikle sig for overhovedet at overleve.

Det er efter min mening væsentligt at åbne større muligheder for byggeri i de nuværende landzoner for derved at gøre rekreative områder rekreative for så mange som muligt. Men jeg gentager, at vi ikke vil være med til en ophævelse af loven.

Fuglsang (DKP):

Jeg tager, i modsætning til, hvad hr. Orla Møller og hr. Svend Haugaard gjorde, faktisk dette lovforslag en lille smule alvorligt, nemlig ud fra det principielle grundlag og de synspunkter, som dette forslag er udtryk for.

Det bliver så ofte sagt, at fremskridtspartiet blot kritiserer, man får ikke noget at vide om, hvad det vil sætte i stedet. Jo, det fortæller netop et forslag som dette en lille smule om.

Fremskridtspartiets ordfører beklagede eller blot konstaterede forleden dag, at der her i tinget var manglende forståelse for fremskridtspartiets ideologi, men først ved forslaget om bopælspligtens ophævelse, dernæst ved dette forslag angående by- og landzoner, har i hvert fald jeg fået en lille forståelse af, hvad det er fremskridtspartiet vil, og hvem fremskridtspartiet mener skal betale.

Når man ser dette forslag, tænker på dets indhold og virkninger, er det i hvert fald svært at opfatte det, som hr. Glistrup for ikke så længe siden syntes at give udtryk for, at der her er tale om et arbejderparti. Dette forslags praktiske virkninger, hvis forslaget bliver gennemført, kan ikke, som det siges i de yderst kortfattede bemærkninger, give de mindre landsbysamfund mulighed for at udvikle sig eller rette skævheder og ændre det kunstige marked for bolig- og erhvervsbyggeri inde i byområderne. For mig at se er det, man ønsker ophævet, bestræbelserne for at skabe muligheder for en ganske nødvendig planlægning, nødvendig ikke mindst i vore dage på baggrund af de